

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 9.

September.

1908.

Danmark.

L. & M. F.

Siden sidste Rapport har jeg besøgt forskellige Menigheder og adspredte Soffende. Det var mit Privilegium at forene to Sjæle med Kristus ved Daaben paa Jyllands Vestkyst, paa Krørup Mark. Der er en Familie, som trofast har vidnet for Sandheden i flere Aar, og vi tror, at megen Sød har været udsaaet, maasse tilsyneladende stille og ubemærket, men som dog vil bære Frugt. Paa dette Sted er der Anledning til at holde Møder, men i Aar bliver det nok umuligt at imødekomme deres Ønske. Vi bliver atter og atter paamindest om den store Trang for Arbejdere. Høsten er stor, og mange skal endnu advares. Mange har hørt Indbydelsen, men hidintil gjort Undskyldning. Dog er der endnu nogle her og der, som sukker og jamrer for de Bederstyggheder, som gjøres i Landet. Til disse maa Budstabet forlyndes.

Teltmødet (Brønderløv) er nu i fuld Gang. Det er ikke saa godt besøgt, som vi ønsker; men de, som kommer, kommer tilsyneladende af Interesse, eftersom de er stadige Tilhørere. Det var mit Privilegium at være til Stede ved et Møde der sidste Uge, og jeg var glad ved at se den Interesse, hvormed Tilhørerne fulgte Taleren. Hvad Udsagnet vil blive, er endnu ikke klart, men vi haaber, at ogsaa der nogle skal tage sit Standpunkt paa Sandhedens Side. Vi haaber, at færstilt vore Soffende, som bor i Nærheden af Aalborg eller den nordligste Del af Landet, vil erindre Mødet i Aalborg fra den 25de—27de September. Det første Møde begynder Fredag Aften den 25de Septbr. Kl. 8.

For Høstens Bedkommende bliver Mødet afholdt i Ringe fra den 18de—20de Septbr., første Møde begynder Fredag den 18de Kl. 8 Aften.

Vi haaber, at Soffende, som bor saa nær, at de kan deltage i disse Møder, allerede har lagt Planer til at overvære samme. Ransag dit Hjerte gennem Guds Ords Lys; hvis der er noget, som hindrer dig fra at modtage Guds Velsignelser, saa det da ordnet, før du kommer.

Maa Herrens rige Velsignelse hvile over Arbejdet her i dens forskellige Grene! Maa Menighederne saavel som de enkelte voksne og forfremmes i vor Herres Jesu Kristi Naade og Kundskab!
C. C. Jensen.

Hvad mon de tre Bogstaver skal betyde? L. & M. F.? Det skal jeg fortælle dem af eder, kjære Soffende, som ikke endnu ved det. De betyde:

Traktat- & Missionsforeningen.

Og lad mig straks føje til: Denne Forening er Livskraften i enhver S.-D. N. Menighed. Navnet angiver, hvad Foreningens Formaal er: At sprede Traktater og Blade og paa anden Maade udføre Missionsarbejde for dem, der endnu sidder i Mørke og ikke har set det „beundringsværdige Lys“, der har bragt Fred og Glæde til vore Hjerter.

Dette Arbejde har vort Samsind altid betragtet som overordentlig vigtigt, og der er næppe afholdt et Aarsmøde, uden at Betindningen af Traktatvirksomheden har været fremholdt. Saaledes blev der da ogsaa i Aar vedtaget følgende Forslag paa vort Konferensmøde i Kjøbenhavn:

„Besluttet, at vi opmuntrer alle vore Troessoffende til at stille sig som aktive Medlemmer i de lokale L. & M. Foreninger, og som saadanne arbejde med Jfid paa Udbredelsen af vor Litteratur og Udførelsen af andet Missionsarbejde, der forterer under disse Foreninger. Endvidere være det

Besluttet at opfordre Bestyrelsen til at sørge for, at der fremkommer en Række Artikler i „Missions Efterretninger“ specielt om denne Virksomhed.“

Det er dette Forslag, der giver Anledning til nærværende Artikel og dem, der vil følge efter under samme Overkriift. Og det er en Sandhed, Soffende, at Betydningen af Menighedernes Missionsarbejde kan ikke let overdrives. Denne Gjærning er nemlig dobbeltvirkende, dels indadtil, idet den styrker, velsigner og udvikler Menighedsmedlemmerne, dels udadtil, idet den oplyser og velsigner dem, der bliver Gjenstand for Virksomhed. Hvem der faar mest godt af det, den virkende eller den paavirkede, er ikke altid let at afgjøre, men en uomstødelig Sandhed er det, at L. & M. Arbejdet er et Middel i Guds Haand til at faa Velsignelse.

Denne Velsignelse kan ingen af vore Soffende undvære, derfor bør ogsaa alle være Medlemmer af Foreningen. Selve Menigheden burde være Foreningen. Men er det nu ikke noget overdrovet? Kan virkelig alle uden Undtagelse udføre Missionsarbejde? Er alle fittede dertil?

Ja, Søskende! det kan lade sig gjøre. Naar vi siden skal omtale de forskjellige Maader at arbejde paa, vil I indromme, at der er noget for enhver, den ældste som den yngste, den svage som den stærke. Naturligvis er ikke alle lige dygtige eller lige flidde til Gjerningen, ikke alle har lige megen Tid eller lige gode Anledninger, men med gyldig Grund kan ingen gjøre sig helt fri for Deltagelse i det store og herlige Arbejde for Sjæles Frelse. Læs Mark. 13, 34 (hver sit sin Gjerning); Luk. 19, 12—24; Matt. 20, 1—16.

Hvori bestaar da Arbejdet?

Hvorpaa kan ikke svares med et enkelt Ord; thi Missionsforeningens Arbejde er mangearartet. Skulde man søge at samle det i én Sætning, kunde man sige: At leve som en sand Kristen er det bedste Missionsarbejde. Men det er for uklart et Svar til at give praktisk Undervisning til Foreningens Medlemmer. Lad mig derfor nævne nogle Maader at arbejde paa og saa siden forsøge at forklare dem nøjere:

1. Udsprede Traktater: sælge, bortgive eller bortlaane.
2. Vortlaane eller sælge vore Bøger.
3. Udbrede „Evangeliets Sendebud“ ved at samle Abonnenter eller sælge Løsnunre.
4. Skrive Missionsbreve til Slægt, Venner og bekendte og ledsage disse Breve med Litteratur (f. Eks. „Ev. Sendeb.“).
5. Aflægge Missionsbesøg.
6. Holde Bibelæsninger.
7. Hjælpe syge og nødlidende.
8. Uddele Løbesedler og indbyde til Møde.
9. Være jelskabelig, tjenstvillig og høflig.
10. Være inderligt for Missionsarbejderne og dem, som sidder i Mørke.

Før jeg giver mig i Sag med at behandle hvert enkelt Punkt for sig, vil jeg tillade mig at rette en Opfordring til mine Medarbejdere i Norge og Danmark og til gamle trofaste aktive Medlemmer af Missionsforeningerne i disse Lande, om at komme mig til Hjælp. Jeg skal være glad ved at saa eders Mening at vide om:

1. Hvorledes det bedste Missionsbrev skrives. Giv f. Eks. en Anvisning paa, hvorledes man kan stille et Brev til en Person, til hvem man har sendt „Ev. Sendeb.“.
2. Hvorledes skal Foreningernes Medlemmer bedst sprede vore Traktater.
3. Hvorledes skal Foreningernes Medlemmer bedst udbrede „Ev. Sendebud“.

I Haab om, at mange vil lade deres Erfaringer komme vort L. & M. Arbejde til gode, venter jeg med det allerførste adskillige Skrivelser fra nær og fjern besvarende et eller flere af Spørgsmaalene. Jeg skal bruge eders Oplysninger med al Distrikten. Lad os forene os om at have L. & M. Arbejdet op paa et højere Stade, og vi skal visseelig erfare meget af Herrens Belsignelse til Belønning.

L. Mudererspach,
Margrethevej 5, Kjøbenhavn, V.

Bogsalget i alle Lande tilsammen beløb sig i Januar Maaned d. N. til ca. 100,000 Kroner. Dette var visseelig ikke lidet. Men i de seks Maaneder, der er hengaaet siden, har dette Beløb været i stadig stigende, indtil det for Juni Maanedes Bekommende naaede den smukke Sum af 600,000 Kroner. Herren belsigner Bogsalget.

Gudum et Ord om Unionskolen i Skodsborg.

I forrige Nr. af „Missionsfetterretninger“ lovede jeg at ville fremkomme med en mere udførlig Meddelelse om vor Skole i Skodsborg. Da imidlertid Br. N. P. Nelsen i samme Nr. har skrevet en længere Artikel angaaende Skolen og deri tillige rettet en saa alvorlig og indtrængende Hensigt til vore Søskende om at gjøre noget for at saa de unge iblandt os uddannede til at tage virksom Del i Herrens Gjerning, er det næppe nødvendigt at sige ret meget mere. Jeg vil derfor indskrænke mig til nogle saa Bemærkninger angaaende Sagen.

Som allerede meddelt begynder Skolen den 14de Oktober og varer i seks Maaneder. Følgende Fag indgaar i Skoleplanen, saadan som den nu er lagt:

1ste Aar: Bibel, Historie, Modersmaal, Engelsk, Geografi, Regning, Skrivning, Bogholderi, Sundheds-lære, Sangovelse.

2det Aar: Tyisk, Naturhistorie og Fysik samt alle de under 1ste Aar nævnte Fag med Undtagelse af Skrivning.

3dje Aar: Bibel, Historie, Modersmaal (Sætnings- og Stil-lære), Engelsk, Tyisk, Regning, Fysik, Sundheds-lære, Pædagogik og Samfundslære.

Lærerkrafter: Foruden Br. L. Mudererspach og underteegnede vil Søster Anna Møller, der allerede har undervist i to Aar paa Skolen i Nhyttan, samt Brodrene Chr. Hansen, Dr. N. P. Nelsen og N. J. Nagaard deltaget i Undervisningen.

Som før omtalt vil Udgifterne ved Skolen blive 32 Kr. om Maaneden for Undervisning, Kost, Bærelse, Lys og Varme. For Undervisning i Orgelspil, der vil blive givet i et begrenset Antal Timer om Ugen, betales eksira, 50 Ore Timen, heri indbefattet Ret til Dvælske. Hver Elev maa være villig til at udføre indtj. til Timers dagligt Arbejde af saadan Art, som der maatte blive paatrævet. Det forventes endvidere, at alle, der kommer til Skolen, vil være fuldt villige til at overholde de Regler, som Skolebestyrelsen har vedtaget. Enhver Kristen, som ikke blot er Kristen af Navn, vil altid sætte en Værd i at opføre sig saadan, at hans Vandel maa være et lysende Eksempel for andre; og fremfor alt vil han altid være villig til at lade sig sige.

Alt Ting, som bør medbringes, kan nævnes: Sengestøj (ikke Madraser), Haandklæder og Servietter. Alt Badstestøj maa være tydeligt mærket. Det vil tillige være tilraadeligt for enhver at medbringe et Par Arbejdsforklæder.

Vi venter, at mange af vore unge Søskende vil benytte sig af denne Lejlighed til at blive uddannet til dygtige Arbejdere i Herrens store Bingeard. Ingen, der føler sig taldet til at have en Del i det herlige Værk, Gud har betroet os, bør holde sig tilbage i en saa alvorlig Tid som denne. Læs endnu en Gang Br. N. P. Nelsens indtrængende Hensigt i forrige Nr. af nærværende Blad. Læs den med alvorlig Eftersant og se, om ikke noget af det, som staar i den, gjælder dig, min kjære Broder og Søster. Der er noget at gjøre i denne Sag baade for ældre som for yngre. De første kan hjælpe de sidste med Raad og Daad til at komme ud i Virksomheden; og det første og bedste Skridt hertil er at hjælpe til med at saa dem i Skole. Ved meget til Gud for os, kjære Søskende, at Skolen maa blive, hvad han onsker: et mægtigt Redskab til at uddanne dygtige og gudhengivne Arbejdere, der med Held og til stor Belsignelse kan være med til at fuldføre det afsluttende Arbejde i den store Høstmark.

Eders i Sandheden forbundne ringe Broder
Erik Arnesen.

Norge.

Til Troessøfende i Norge!

Vi burde altid ihukomme, at vi er Guds Husholdere; men af en Husholder forlanges, at han maa befindes tro i alle Ting. Er han ikke tro, har han dømt sig selv.

Kristus arbejdede utrættelig for at bringe Lys, Trost og Frelse til Jordens Beboere, og dersom vi vandrer i Jesu Fodspor og er Medarbejdere med Kristus, saa vil vi ogsaa gjøre alt muligt for at bringe den nærværende Sandhed til Slægt, Venner og Naboer. Det kan jo gøres paa mange Maader; men en god Maade er at samle Abonnter paa „Ev. Sendebud“. Den norfste Styrelse har allerede opfordret alle, som staar i Konferensens Tjeneste, til at faa mindst 10 nye Helaars-abonnter paa „Ev. Sendebud“ dette Konferensaar. Jeg ved, at alle Arbejderne med Glæde vil gjøre dette, ja jeg har allerede modtaget Svar fra nogle, som siger, at de med Glæde vil samle Abonnter paa „Ev. Sendebud“.

Nu, Søfende, vil jeg rette eder et Spørgsmaal, om I vil være med at samle Abonnter paa „Ev. Sendebud“, saa at hver S.-D. Adventist i Norge kunde sette sig som Maal at faa mindst én ny Helaarsabonnt dette Konferensaar. Dette synes mig at være et meget rimeligt Forlangende, og det kan lade sig gjøre, dersom vi vil bestemme os for det. Tænk hvor meget godt vi kunde gjøre paa denne Maade, og Resultatet vil vi se paa Opstandelsens Morgen, om ikke før. Vilde det ikke være en stor Glæde for os, om nogen paa den store Dag vilde sige: „Vi er frelst formedelst den Aargang af „Ev. Sendebud“, som du sendte mig.“ En S.-D. Adventistbroder fik mig til at abonnere paa „Ev. Sendebud“ et Aars Tid, førend jeg begyndte at holde Sabbaten, og dette Blad var mig til stor aandelig Hjælp og Vejledning.

Lad alle nu begynde at slaa et stort Slag for „Ev. Sendebud“ dette Aar. Ja, begynd i Dag og opfæt det ikke til Fremtiden. Dersom du ikke kan gjøre mere, saa betal for en Aargang af „Ev. Sendebud“ og send det til én, som du tror interesserer sig for religiøs Læsning, og du vil engang se Resultatet. Jeg har den Tro til eder i Norge, at alle vil hjælpe til, saa jeg ikke skal blive stiftet i mine gode Forhaabninger.

Eders ringe Tjener i Herren
N. C. Bergersen.

Grimstad.

Med sidste Konferens blev det bestemt, at undertegnede skulde søge Virkefelt i Hønesfald eller Brevik; men eftersom der intet passende Lokale kunde opdrives paa nogen af disse Steder, blev jeg anmodet af Konferensformanden at undersøge i Grimstad. Her fik jeg lejet Arbejderforeningens Lokale til en moderat Pris. Vi er nu flyttet hertil og skal begynde Møderne 6te September.

Jeg har siden Konferensen, foruden Rejse i forskellige Byer paa Nilslandet, virket paa Flekkefjordstrakten og Stavanger. Paa det sidste Sted har jeg døbt 2 Søstre og en ung Broder, der for Sandhedens Skyld har maattet opgive sin Stilling som Regnskabsfører, men Herren, som lukker én Dør til, lukker nok en anden op igjen. Maa Gud velsigne disse kjære Sjæle og give dem Frimodighed til at gaa frem fra Kraft til Kraft, fra Sejer til Sejer, er min inderlige Bøn.

Søfende, bed for Virksomheden i Grimstad.

Eders i Herren forbundne
A. D. Nærem.

Budskabets Begyndelse og Fremgang i Europa.

I Aaret 1864 kom en Mand fra Amerika til Schweiz i Europa. Han havde før været Katolik, men var i Amerika bleven omvendt til Protestantismen. Senere kom han i Berørelse med vort Folk og annammede Sandheden. Han blev desværre ikke bestaaende i den; men den Sæd, han efter sin Ankomst saae i Schweiz, havde fastet Rod i andres Hjertes. En Del af dem, der var blevene mest berørte af Sandheden, blev enige om at sende én af deres Midte, Br. J. Erzenberger over til Amerika for at frembære deres Jusse om Hjælp for Brodrene derseeds. Efter megen Overvejelse besluttede vore amerikanske Brodre at sende dem Br. J. N. Andrews, og i 1874 afrejste han til Europa og bosatte sig i Basel, Schweiz. Dette var den første Missionær, vort Folk nogen Sinde havde sendt ud fra Amerika. Senere blev følgende andre sendte: D. T. Bourdeau i 1877. W. Jngs og Maud Sisley i 1877. Edith Andrews og Anna Dyer i 1879. B. L. Whitney i 1883. A. C. Bourdeau og Abbie Bowen i 1884. L. R. Conradi i 1886. J. H. Waggoner, C. W. Whitney og M. Taylor i 1887. H. P. Holser i 1888.

Følgende af disse er døde, nemlig: J. N. Andrews og Dyer i 1883; Edith Andrews 1885; J. H. Waggoner i 1889; H. P. Holser i 1901 og D. T. Bourdeau i 1905.

J. N. Andrews var Formand for Virksomheden, indtil hans Helsebrød svigtede; Br. B. L. Whitney tog da hans Plads. Da Whitney døde, tog Holser Ledelsen. Da denne bukkede under, blev Hovedledelsen overdraget til Br. L. R. Conradi, der siden har ført Tilsyn med Virksomheden i saavel Europa som de dertil hørende Missionsmarker i Afrika og Asien.

Saa vidt det sydlige Europa.

Hvad Virksomheden i Skandinavien angaar, saa blev Br. J. G. Matteson sendt hertil i 1877. Han rejste direkte til sin Hjemstavn — Trane — Nær paa Langeland i Danmark, men sandt snart, at „en Profet“ er sjægtet i sit Fædreland. Han rejste da til Vejle, hvor fire Familier havde begyndt at holde Sabbaten. Aaret efter blev den første Menighed organiseret paa Sjælland. Brodr. Knud og Andrew Brorson tog Vare paa Virksomheden der, medens Br. Matteson rejste til Kr. a i Norge, hvor han ved Dampskibsagent D. Svensens Bistand fik lejet og indrebet hele 3dje Etg. i Østerhaugsgaden 12. Agenten havde nok egentlig siden Tro paa Foretagendet; thi han stod fast paa, at der burde anbringes tætte Gardiner for Vinduerne, for, som han sagde, at ikke Gjenboere skulde se, hvor saa der kom paa Møderne. Salen og alle tilstødende Værelser blev imidlertid aldeles overfyldte hver eneste Aften; ligeledes var Forstuen, Trappen opover og Trappen nedover propfulde af Menester, og mange maatte gaa bort. Der blev selvfølgelig Aro i Lejren. Sognepræst Sven Brun holdt Foredrag imod Matteson. Han trostede sig dog med, at denne Tro fordrøbe for store Opoffrelser til, at den kunde faa Tilslutning af nogen videre Betydning.

En Methodistpræst Naachsen lejede Arbejderfamfundets store Sal, hvori han holdt det ene Foredrag efter det andet, ligesom han ogsaa skrev lange Artikler i Bladene imod Sandheden. Da han endelig af Br. Matteson blev opfordret til offentlig Diskussion, trak han sig tilbage og omkom snart efter paa Havel.

Efter otte Maaneders Forløb kunde der organiseres en Menighed paa 38 Medlemmer. Der var da i alt 50, som holdt Sabbaten. Det var ellers en meget bevæget Tid. I „Tidernes Tegn“, som netop i disse Dage begyndte at udgaa som Fjlvestrift, staar anført: „Forfamlingerne har været overfyldte. Man angriber os

gjennem Skrift og Tale trindt omkring. Dette glæder os. Nat. 5, 12. Sandheden lyser altid klarest, naar den bliver stærkest angrebet." . . . "Den store Sal paa Klingenberg var overfyldt; der var vist henimod 1800 Tilhørere."

I 1879 stiftedes en "Syvende-Dags Adventisternes Byggeforening", der straks efter købte en Del af Eugenia-sjiftelsens Gaard (Thor Oksens Gd. 1) for 54,000 Kroner. Et Lokale med Siddepladse for ca. 400 blev indredet. Det "sparede godt til Hensigten" og var "smukt og hyggeligt", meddelte "Tidernes Tegn". Paa denne Tid var der 80 Medlemmer i Menigheden. Salen var stadig overfyldt. "Tidernes Tegn" udgik fra nu af som regelmæssigt otte-sidigt Blad to Gange om Maanden. Man købte sig Skrift og Redfæber; nogle Arbejdere kom dertil fra Amerika, der blev kjøbt en Haandpresse, og sidst paa Aaret begyndte man at trykke Bladet selv. Igelødes blev flere Traktater trykt. Alle stod Værfet bi med Hensyn til at møde Udgifterne ved hver Termin. En kom med 10 Kr. en anden med 50, en tredje med 100. Nogle kom med 4—500, som de var villige til at laane rentefrit til Foreningen. Det var Guds Værk, og alle synes at have haft den rette Forstaelse af det Ansvar, som hvilede paa dem. Traktat- og Missionsvirksomheden kom i fuld Gang. Som et Bevis paa hvilken Interesse disse Norges første Banebrydere (af hvilke nu kun faa er tilbage) havde, kan nævnes, at der blev solgt 67,000 Sider af Traktater og Skrifter i de første seks Uger af Foreningens Bestaan samt 600 Blade.

Aaret 1881 begyndte Matteson at udgive "Sundhedsbladet" og "Bibelske Prædikener". I 1884 begyndte det svenske Blad "Sanningens Hærolf" at udkomme. Trykkeriets Virksomhed og Omfatning fra 1881 i tre efter hinanden følgende Aar beløb sig henholdsvis til 5351.15, 10,907.09 og 11,465.04 Kroner. Br. Surttén, der før Resten paa Opfordring har leveret en liden Skildring af sin første Erfaring, der vil fremkomme i næste Nummer, var den eneste faste Kolportør i hele Scandinavien.

Følge en Betingelse i Købekontrakten maatte en Del af den købte Bygning nedrives for at give Plads for en ny. Dette vilde tage bort en betydelig Del af Forsamlingslokalet. Et Andragende blev i 1884 sendt med G. J. Butler til Generalkonferensen i Amerika om Bidrag til Opførelse af en ny Bygning (Akersgaden 74). Dette Andragende blev indvilget, og næste Vaar gik man under Bygmester L. Hansens Ledelse i Gang med Foretagendet. Den nye Bygnings Kostende, uden Maskiner, beløb sig til 35,000 Kroner. Maskineriet androg 20—25,000 Kroner. Størstedelen af sidstnævnte Beløb blev staaet til Beje fra Amerika.

Saaledes begyndte Værfet i Norge. Under nævnte Tidsrum var Værfet gaaet fremad baade i Danmark og Norge saavel som ogsaa under Brodr. D. Johnsons og J. P. Rosqvists Virksomhed i Sverige. I 1880 blev den danske Konferens organiseret, og 4 Aar senere den norske. Der er nu solgt Bøger i de to sidstnævnte Lande for flere Hundrede Tusinder af Kroner. Tienden, der for sidstnævnte Landes Vedkommende de første Aar beløb sig til nogle ganske faa Tusinder, har nu steget til et samlet Beløb af over 50,000 Kroner. Menigheder findes næsten overalt fra det nordligste Norge til det sydligste Danmark. For alt dette maa vi ikke glemme at prise Gud.

I det øvrige Europa er Guds Værk under Br. Conradis Ledelse ogsaa gaaet hurtigt fremad. Adventistene holder sine Sabbatsmøder her og der over hele Europa. Det er ikke længere i Bazel, Hamburg, Kjøbenhavn og Kristiania, de alene holder til; men de findes saa at sige i alle større Byer af Betydning; selv i gamle Rom, hvorefter Pavedømmet i Aarhundreder har udspyt sin falske

Lære, har vi en Højskole, hvortil stadig strømmer nye Elever. Helt ude ved Ruslands yderste Grænse langs med Volga, inde mellem Kaukasus's Berge i de mørkeste Kroge trænger Sandheden frem, og nye Menigheder opstaar. Over 100 nye Menigheder med et samlet Medlemsantal af 3—4000 lægges hvert Aar til Samfundet her i Europa. Stærk af disse kaster sin Stomagerløst, sin Plog, sin Høvl, sin Symaskine, eller hvad de nu har været beskæftiget med, og iler med sine Bøger, Blade og Skrifter ud i Herrens Vingård for at vinde nye Sjæle. Vi har i Sandhed naaet Afslutningens Tid, og Jesus staar lige for Døren. Du, som er gammel i Sandheden, har du Djæne oppe for alt dette? Er du tilfreds med, hvad du selv i din Livstid har gjort for Sandhedens Fremme og Sjæles Frelse? Udvider dit Hjerte sig mer og mer for Guds Sag, eller taber du Interessen Aar efter Aar? I saa Fald vil jeg bede dig stue lidt fremad i Tiden til den Dag, da det nye Jerusalem med sine gyldne Gader, sine Perleporte og med Guds og Lammets straalende Herlighed skal ligge paa den ene Side og den utallige og evig fortabte Skare paa den anden. Paa hvilken Side vilde du helst være? Paa hvilken Side vilde du helst de mange, mange Tusinder skulle være, der endnu ikke aner, at Naadens Dør er ved at lukkes for evig? Synes du ikke, at der er et stort Ansvar, som hviler paa os alle sammen? Eller tror du, at du kan grave dit Pund i Jorden og saa paa hin Dag alligevel høre: "Vel gjort du gode og tro Tjener?"

N. P. N.

Redaktionens Afdeling.

I Amerika planer vore Søstende for at tage op Missionsarbejdet i Menighederne i Aar som de aldrig har gjort før. Skulde ikke vi gjøre det samme i vore danske og norske Menigheder?

25 Kolportører ønskes. Det synes, som om de ledende Brødre saavel som de nu arbejdende Kolportører i Norge er fast besluttet paa at heve Bogsalget i nævnte Land op til et højere Niveau, end det har været de senere Aar. Vi haaber, det vil lykkes. Lederen ønsker fra 15—25 nye Kolportører til at bistaa i denne værdige Sag. Mon ikke disse staaar paa Menighedernes "Torve" og mener, at ingen har lejet dem? De var maalkke ikke vaagne, da Vingårdens Herre passerede forbi; men endnu talder han højt.

De Lande, hvori Sandheden har modt de største Hindringer, har i de senere undergaaet alvorlige Kriser, der undertiden har antaget Form af store konstitutionelle Omvæltninger, og de Hindringer, der i Aarhundreder har staaet som en uoverstigelig Mur for Evangeliet, er i Dag kun en Saga blot. Ulynlige Kræfter har her og der traadt i Virksomhed for at standse Guds altbesejrende Budskab; men Gang paa Gang bliver de slagne, og hele Lande, der for kort Tid siden var tilsluttet som en Mur, aabner nu sine Arme vidt for det sidste Aarhundredes Budskab. Priset være Herren.